Esportiva a Solius

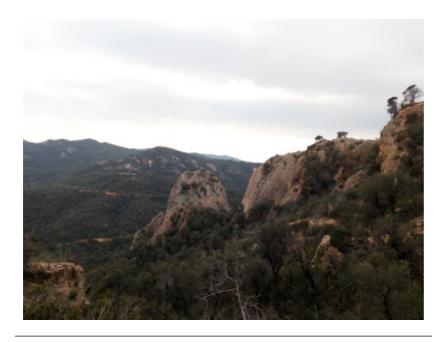
fanaticlimb.blogspot.com/2018/02/esportiva-solius.html

Escalada esportiva a Solius (Santa Cristina d'Aro)

Febrer 2018

Roca Ponça Sud (Sòcol)

Feia exactament un any que vaig venir per primera vegada a Solius, i avui hi torno per segona vegada, però aquest cop anem directament a la Roca Ponça, que sembla que hi ha bones vies a la part de baix de la cara sud. Per arribar-hi podem baixar cap a la dreta en direcció al sector Esperó, baixant directament per un sender que ens hi porta, i després seguir-lo en direcció a la cara est de la Roca Ponça, fins arribar al peu de via d'aquesta, i resseguir la muntanya fins arribar al peu de la cara sud.

La Roca Ponça al mig

Les vies que trobem al sector Sòcol de la cara sud de la Roca Ponça són 14, que anomenem en ordre, d'esquerra a dreta de la paret. Hi ha força varietat entre el 6a+ i el 7a, i el tipus de vies també són variades: des de parets desplomades amb preses grans, fins a plaques verticals amb nyapes petites, escalada d'equilibri, preses romes, i també plaques tombades d'adherència, sobretot a la part final de les vies. L'equipament és molt bo, majoritàriament a base de parabolts, i reunions amb cadena i una o dues anelles. La distància entre les assegurances varia d'una via a l'altra. Les graduacions que presentem més avall són (les escrites a peu de via / les del web <u>The Crag</u>), ja que trobem algunes variacions entre elles. La roca és majoritàriament bona en la majoria de vies.

Aquestes són les vies (només comento les que he escalat):

Ziggy Stardust i les aranyes de mart (6c/6c+): sisena via que fem, té una primera part vertical, després va per un esperó poc marcat i se'n va exageradament cap a l'esquerra, d'una manera una mica estranya, buscant la dificultat. Reunió amb mosquetó. Encadenada a vista. S'acosta més al 6c. Recomanable.

Lucky luck (6b+/6b): setena via que fem, és una placa central xula, amb bones preses en general, i algunes més petites, i passos bonics, fins passar un ressalt. Encadenada a vista. S'acosta més al 6b+. Molt recomanable.

Per sant Jordi (V+)

Ringo star (6c+/6c): cinquena via que fem, és bàsicament una placa nyapera al principi, on escalem amb la força dels dits i la col·locació de les cames per buscar peus, més aviat petits. Encadenada a vista. S'acosta més al 6c+. Molt recomanable.

Aires de cetaci (7a)

El freelance de goma cuita (6b+): quarta via que fem, és molt bona via, té una entrada dura, però té secret per xapar la segona cinta. Després alguns passos amb preses romes, segueix una placa amb passos llargs. Encadenada al segon intent. Molt recomanable.

L'ombra dels Beatnics (6b/6b+): vuitena i última via que fem del matí, molt bona, amb una entrada potent i un pas fi a la meitat, i després es suavitza. Encadenada a vista. S'acosta més al 6b. Molt recomanable.

Surrealisme ramader (6b)

Ornitografia coetània (6b/6a+)

Expulsats del cel (7a/6c+)

Out of time man (6c/6b+): tercera via que fem, té uns passos durs i complicats cap al final, abans de superar el ressalt. No l'he pogut encadenar. Penso que s'acosta més al 6c. Recomanable.

La prolongació de l'home és la pipa (6a+/6b): primera via que fem, per escalfat, té una rampa inicial i una part central vertical amb bon canto. Encadenada a vista. En aquest cas penso que pot ser més un 6b. Molt recomanable.

Vivra (6b/6a+): segona via que fem, comença amb una rampa i té una part central amb una panxeta amb moviments divertits, on fem una ziga-zaga interessant, buscant la dificultat. Encadenada a vista. S'acosta més al 6b. Molt recomanable.

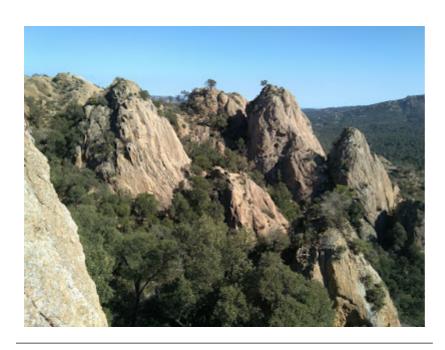
Eternament jove (6b)

Així doncs, en aquesta primera visita hem fet 8 vies en un matí-migdia, n'he repetit una per encadenar-la al segon intent, i una altra no l'he pogut encadenar, però la resta les he encadenat "a vista", ja sigui posant cintes o sense posar cintes, depèn de la via. Totes les vies m'han agradar força, algunes més que altres, però en general les recomanaria totes, i són bastant variades. De segur que torno en una altra ocasió per fer la resta de vies.

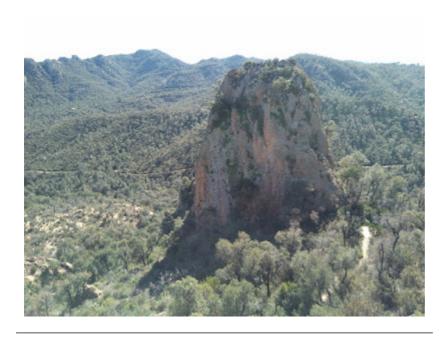
Febrer 2017

Avui la proposta és engrescadora: descobrir l'escola de granit de Solius, al Baix Empordà. D'entrada ens motiva el tema de sortir una mica més lluny, i també el fet de descobrir un lloc nou amb roca de granit, tant desconeguda (i temuda!) per nosaltres. Però el conjunt ens entusiasma, fem grupet amb el Jordi, el Sergi i el Robert (quan de temps!), i cap allà i falten escaladors!

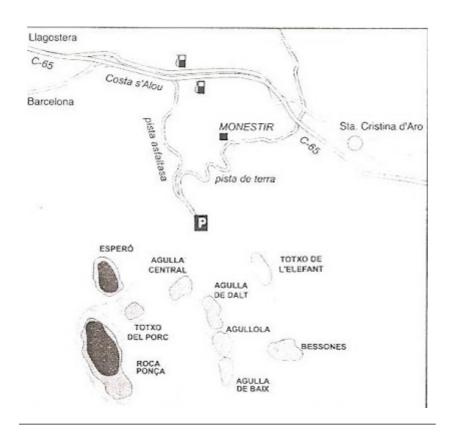
En poc més d'una hora arribem al pàrquing, i en menys de 10 minuts d'aproximació comencem a veure el fabulós paisatge de roques i agulles espectaculars. La veritat és que és ben bonic. Baixem entremig del conjunt de roques fins a l'Agulla Central, però veiem gent escalant a un altre rocot de granit i anem cap allà. Com que les vies ens convencen ens hi quedem.

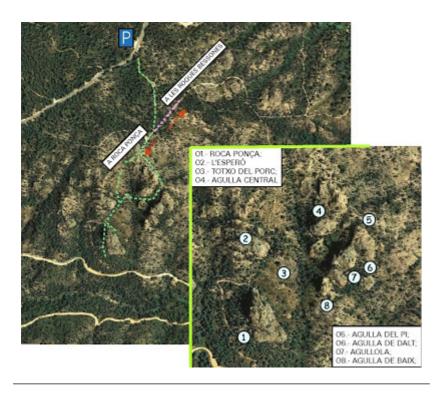
Vista de la resta d'agulles des de l'Esperó

La Roca Ponça

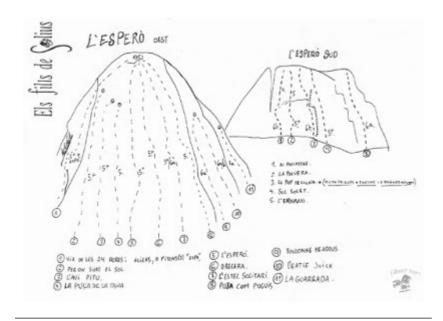
Mapa dels sectors (extret de <u>Ujamaors</u>)

Mapa dels sectors (de Fernando)

<u>Esperó</u>

Resulta que hem arribat a l'Esperó, una gran roca amb una desena de vies entre el V i el 6a, lleugerament tombada però amb una part final més vertical. No ens ho pensem més i comencem a escalar.

Ressenya de l'Esperó d'Els fills de Solius

4. **La Puça de la Tana** (V): cinquè amb entrada que ens introdueix en l'escalada de granit, continuació més tombada i fàcil amb bona cosa, i amb un pas més fi al final, amb presa menys evident. Un cop superat xapem la reunió. Molt recomanable.

- 3. **L'avi Pitu** (V+): via a l'esquerra de l'anterior (amb reunió amb mosquetó), també fàcil i amb pas més difícil de travessa al final, que li dóna una mica més d'ambient a l'escalada. Molt recomanable.
- 6. **Drecera** (V+): veiem aquesta altra via, una mica més a la dreta, més llarga. Ens ha semblat una via molt xula, amb passos que fan gaudir de l'escalada, i fa que comencem a sentir-nos a gust en aquest món de granit. Molt recomanable.
- 7. **L'estel solitari** (6a): més a la dreta trobem aquesta altra via, que sembla més vertical. Té una entrada bastant fina fins a la segona xapa, on t'aguantes bàsicament dels peus i progresses amb adherència i passets curts. La resta és d'anar fent amb millor presa, algun pas més fi que altre, i molt bonica. Molt i molt recomanable.

2. **Per on surt el sol** (V+, orientada de 6a): tornem a l'esquerra per fer aquesta altra via, que a peu està ressenyada de 6a, però ens ha semblat més fàcil que això (com a molt per l'entrada, una mica més de bloc). Més curta que les altres, però molt fàcil i bonica, i a més ofereix una vista de l'escola impressionant. Molt recomanable.

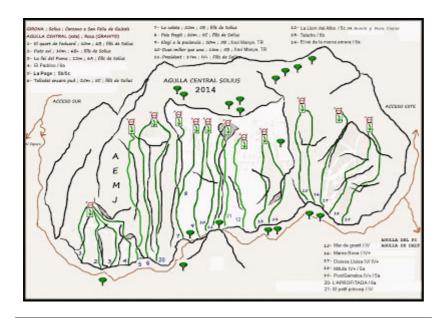
Agulla Central

Com que ja ens hem fet la majoria de vies de l'Esperó, decidim baixar fins a l'Agulla Central a veure què s'hi cou. Aquí la paret és més discontínua, amb alguns sortints.

Llagosta escaladora

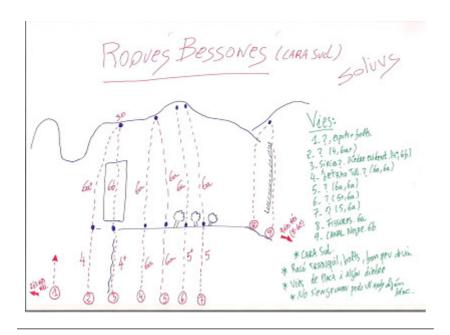
Ressenya de l'Agulla Central (extret de Libertasinlapis)

La Page / Tallades encara puc ?? (V+/6a): no sabem ben bé quina via hem fet, però a peu de via estava ressenyada de 6a. Té un començament que és una escala, i arriba un moment que es bifurca. La variant esquerra va per una aresta molt marcada, i la dreta per una petita panxa. He triat la primera, que té un pas una mica atlètic, però curt. Recomanable.

El Taladro (6b): pugem una mica més a la dreta per anar a buscar aquesta altra via, intentant trobar més teca. I déu n'hi dó si l'hem trobat! Resulta ser una via bastant exigent, molt i molt fina, passos d'equilibri, mini-regletes o menys que això, i una mica gastat. M'ha fet patir, però l'he encadenat! Sort que és curta, perquè sinó... Va en tendència a la dreta. Molt recomanable.

Roques Bessones

El Sergi ens proposa anar a visitar una altra roca bastant més avall i lluny. Cal seguir el camí vorejant una roca per l'esquerra, i un cop més avall creuar un petit canal. La paret ens ha semblat molt interessant, ja que la majoria de vies de la part esquerra tenen segones tirades. El problema és que les ressenyes que trobem pintades a peu de via reflecteixen el grau de tota la via, i no el de la primera tirada. Això ens n'hem adonat més tard, quan ja portàvem unes quantes vies fetes (primeres tirades) que no ens corresponien amb el grau. Això no obstant, el sector sembla molt interessant. Haurem de tornar per fer les vies completes.

Ressenya de les Roques Bessones (extret de Bloc Emportat)

- 4. ?? (6a/+): via de placa bastant fina, però que es deixa fer. A peu de via trobem 6a+, però la primera tirada és de 6a (segon llarg 6a+?). Molt recomanable.
- 2. ?? (IV): a l'esquerra de la petita xemeneia veiem escrit 6b, però el primer llarg ens defrauda amb un trist IV (segon llarg 6b).
- 3. ?? (IV+): i també fem el diedre/xemeneia, que sembla interessant (feta amb botes), però segurament serà més interessant el segon llarg de 6c. Per a la propera!

?? (6a+): anem a la part dreta, on la morfologia de la paret canvia molt, ja que aquí trobem desploms, blocs, etc. Escollim aquesta via perquè es veu molt interessant. Té una entrada atlètica, amb bona presa, al mig una sortida de diedre bastant atlètica i un final tombat. Molt recomanable.

I aquí, després d'11 vies, acaba el nostre dia de granit. I granit del bo! Ens ha deixat ben contents, sobretot a les puntes dels dits! Un gran dia, amb solet, escalades molt interessants i diferents, i amb bonics paisatges. Val la pena la visita, i unes quantes més, segur!

De tornada hem parat a Llagostera a fer la birra, i hem acabat a un bar molt recomanable que es diu Plan B, un lloc molt acollidor i interessant, on ens hem fotut unes bones cerveses artesanes km o de Cassà de la Selva. Salut!

